

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

Septimo hinc Aug. qz piores sūt exemplū uersionis aliis. et ideo tantomaius ē gaudiū de ipsis q̄nto plures eoz exemplo sunt auertendi. et plures a fidelibz deo sūt laudes reddende ac.

Tercia pars.

¶ Er̄cio cum dicitur Aut que mulier. ponit secūda p̄abola in qua declaratur q̄nta sollicitudine et diligētia xp̄us p̄ditos inueniat. ubi q̄tuor facit. p̄mittit em̄ rōnalis nature numerata dispositō Aut que mulier.

Gregorius. qui significatur per pastorem. ipse per et mulier. ipse est deus. ipse et dei sapia: habens dragmas decem: dicit magister. Dico q̄ hec dragma huius dragme est unū certe q̄ntitatis. in quo sensu accipit hic. hec dragma dragmatis est quarta pars stateris. hec dragma dragmatis vel drama dramis est genus carminis quo amoris cantici describit. de quo dicit antithorum huius uirginis frequentate nobis dulcia cantica dragmatis vel dramis. Si aut̄ in centū ouibus omnis creatura rationalis intelligitur. eo q̄ specialem ipsius curam habeat deus: sicut pastor ouium. ita in decem dragmis eadem rationalis natura intelligitur hominū et angelorum. quia ut dicit Cirillus dragma nūmus est. impressa habens regis ymaginem. omnis uero creatura rationalis ad ymaginē dei et similitudinem condita est. Item conuenienter dicit nūmus. quia sicut nūmo comparantur omnia. ita seipsuz dat quilibet precū pro regno dei. unde Gre. regnum celorum tantuz ualet. quantuz es. Item habuit christus decem dragmas. quia ut dicit Gre. nouē sunt ordines angelorum. quibz additus hominū ordo fit dragma decima. Secundo ponitur sollicita perditū hominis inquisitio: Si perdidit dragmam uiam. Gregorius. tūc perditū fuit dragma q̄n homo qui ad ymaginem dei conditus fuerat. peccando a similitudine sui conditoris recesserat. Cotidie adhuc ista dragma perditur. uel in puluere diuitiarum. uel in luto luxurie. uel in diuerticulo cuiuscūqz erroris. Deinde triplicem ponit sollicitudinem inquirendi. Prima est: Nonne accendit lucernā: Gre. dei sapientia apparuit in humanitate. lucerna quippe lumen in testa est. lumen uero in testa diuinitas est in humanitate. Ista uero lucerna accensa refulsit miraculis. inflāmauit dicitis. et illuminauit exemplis. collocatus em̄ erat homo in obscuris. et in umbra mortis. unde istam oportuit lucernam accendere. Secunda sollicitudo est. Et reuertit domū: In alia littera dicitur Et em̄ dat domū. M̄ auertens xp̄s domū sciencie. q̄d fit duz assueta

vicia relinquimus. ipsam etiam domū conscientie emundat ab
 omni rubigine. ut reuereat conditionis ymago. vel domus
 est mundus iste. quem euertit christus ut perditum hominem
 inueniret. Eiecit enim p̄ncipem eius dyabolum cuncta mun-
 di delectamenta vertit in fastidium. diuicias iussit contemni. et
 mentem in celestia figere. Sic igitur euertit domum. ut mun-
 dum nouū fecerit. Tercia sollicitudo ē: et querit diligenter: di-
 ligenter querit quod intīme diligit. Sic vero ostendit christus
 dilectionem suam ad nos ut animā suam posuerit p̄ nostra in-
 uentione donec inueniat. Non enim desistit querere donec inue-
 niret. quesituit enim vsq; ad contumelias. vsq; ad mias. vsq; ad fla-
 gella. vsq; ad mortē. vsq; etiā ad infernū. vñ versus. Spūta fla-
 gella mine crux clauis lancea spine. Felici fine. sunt nostre meta
 ruine. Tercio ponit inuentionis exultatio: et cū inuenit: nō
 mirz si inuenit eā quam vbiq; etiā vsq; ad inferna quesituit cū
 quīuitatis lucerna ardenti: duocat amicos et vicinos dicens:
 sup̄ne virtutes amice dicunt et vicine dei. qz vt dicit throphī.
 qz exequuntur eius volūtate ideo sunt amice. qz vero sunt in cor-
 porē ideo vicine. vel vt idē dicit forte amice sunt omnes super-
 ne virtutes. vicine vero sunt p̄p̄m̄quiores. vt throni cherubim
 et seraphim: Congratulamini mihi qz inueni dragmā quam p̄-
 dideraz: cū deus eternū de seipso habeat gaudiū. ⁊ angeli gau-
 deant in eo. gaudet tñ etiam de reuersione penitentium. qñ id
 quod predestinauit implet. nec illud gaudiū est deo nouū aut
 tempale sed eternū. Angeli vero quibz effectus predestinationis
 innotescit de nostra reuersione temporaliter gaudent. Quarto pa-
 rabola p̄posito adaptat: ita dico vobis qz gaudiū erit angelis
 dei: qui sunt vicini et amici christi: sup̄ vno peccatore penitenti-
 am agente: Greg. Penitentia agere est perpetrata mala plan-
 gere. et plangenda non perpetrare. naz qui sic alia deplorat vt
 tñ alia committat penitentiam agere. aut ignorat. aut dissimu-
 lat. Aduertendum q̄ magnuz nobis debet ē gaudiū si tñ est
 āgelis dei gaudiū de nostra reuersione. vñ aug. 8. cōf. 3. Nos
 cū magna exultatione audiūmus qz exultantis pastōris hume-
 ris reponat ouis que errauerat. et dragma reuuenta referat in
 th̄sauros tuos dñe agratulātibz vicinis mulieri que inuenit ea
 et lacrimas exiitit gaudiū solennitatis domus tue. Et ideo vt
 dicit ambro. Vnusquisq; inciet ad p̄bitatem. si reuersionem
 suam gratā fore crediderit cōtibz angeloꝝ. quoz vel debet pa-
 trocinū affectare vel offensam vereri. Tu igit esto angelis leti-
 tie causa vt gaudeant de reditu tuo.

Sermo
Dnica quarta post penth. Sermo. liii.

prima pars.

¶ Om turbe irruerent in Ihesū vt audirent v̄bū
dei et ipse stabat secus stagnum genazaret ꝛc.
Luc. 5. Maxime desiderāt hoies in vita ista au-
dire noua et videre mirabilia. ex quorū p̄ imo-
mens delectat̄. de sec̄do vers̄o admirat̄. vñ non

mizz si sequebant̄ saluatoꝛē n̄r̄m multo turbe p̄pter. doctrīne sua-
mitatez. ⁊ stupore op̄m mirabiliū de quibz agit in p̄ s̄ti euāge-
lio. qđ in tres p̄tes diuidit̄. p̄mo em̄ ponit salutaris doctrīne p̄-
dicatio. Sec̄do mirabilis v̄tutis op̄atio. ibi. vt at̄ cessauit loqui
Tercio rei facte stupor et admiratio. ibi. qđ cū videret Simon
ꝛc. Circa p̄mū tria facit. on̄dit̄ em̄ desiderii audiendi christū.

¶ Cū turbe irruerent in ihm irruere est in aliū cadere ⁊ tm-
pingere. ⁊ tm̄ erat turbe desiderii audire xpm̄. vt euz ap̄ime-
rent. nec mizz vt dicit Criso. Quis em̄ discessisset ab eo mira-
la facente. qđ noluisset facē eius gratiosā videre. et audire os
diuina loq̄ntis. attrahebat em̄ turbas ad se cū impetu. que ad-
modū magnes trahit ferz: vt audirent v̄būm dei: eius v̄ba
erant p̄funda sapie. graciose eloquencie. noue doctrīne. ⁊ beni-
gne suauitatis. vñ nō mirum si tanto audiebant desiderio. Jo.
7. In unq̄ sic locutus est homo: Et ipse stabat secus stagnum ge-
nazaret: mare galilee est istud stagnum. ⁊ dicit stagnum eo qđ aq̄
sit sine fluxu. hoc stagnum sit iordane in ipm̄ fluente. et dicitur
stagnum genazaret ab aura ibi generata. ut dicit Beda. vel s̄m
Iosephū dicit genazareth parua regione genazaret admirabi-
lis fertilitatis quaz irrigat. Ecce igitur quanto desiderio seque-
bantur turbe christi. quia vsq̄ ad mare sequebant̄ euz. quanti-
to magis aut̄ fugiebat dñs gloriā. tantomagis ipsa eum se-
quebatur ut dicit Thophilus: Et vidit duas naues stantes
secus stagnum: vna nauis erat Petri ⁊ Andree. altera zebedei
et filioꝝ eius Johānis ⁊ Jacobi: piscatores aut̄ descendebant
et lauabāt reia. tota nocte occupati ope piscatoꝝ. nihil appre-
henderant vnde fatigati reia lauabant vt lota aplicarent. Se-
cundo ponitur segregatio christi a turbis. Ascendēs at̄ in vnā
nauim que erat Symonis rogauit eum a terra duāre p̄sillum
Sic enim compimebant turbe ut spelleretur nauim ascendere
vbi christi mansuetudo consideranda est. quia rogauit Petru z
et petri obediencia imitanda. quia relicta proprij operis oce-
p̄tate i oibz fuit obediens Tercio ponit turbe instructō. ⁊ sedes
qđ p̄tinet ad dignitatē mḡri Jo. 13. vs̄ votatis me mḡr ⁊ dñe ⁊